

Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2014 r.
poz. 1712, z 2022
r. poz. 1700.

U S T A W A

z dnia 30 czerwca 1995 r.

o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego w Rzeczypospolitej Polskiej

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa stosunek Państwa do Kościoła Ewangelicko-Methodystycznego w Rzeczypospolitej Polskiej, zwanego dalej „Kościołem”, oraz jego sytuację prawną i majątkową.

2. W sprawach odnoszących się do Kościoła, nieuregulowanych w ustawie, stosuje się powszechnie obowiązujące przepisy prawa.

3. Wszelkie zmiany niniejszej ustawy wymagają uprzedniej opinii Rady Kościoła.

Art. 2. 1. Kościół wchodzi w skład Konferencji Generalnej i Centralnej Zjednoczonego Kościoła Methodystycznego oraz jest członkiem Światowej Rady Methodystycznej.

2. Kościół może należeć do krajowych i międzynarodowych organizacji o charakterze ekumenicznym i międzywyznaniowym.

Art. 3. Kościół rządzi się w swoich sprawach własnym Prawem Wewnętrznym uchwalanym przez Konferencję Doroczną, swobodnie wykonuje władzę duchowną i jurysdykcyjną oraz zarządza swoimi sprawami.

Art. 4. Kościół i jego osoby prawne są następcami prawnymi parafii i organizacji methodystycznych działających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem 1 września 1939 r.

Art. 5. 1. Do Kościoła należą osoby wyznania ewangelicko-metodystycznego zamieszkałe lub przebywające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, należące do parafii ewangelicko-metodystycznych.

2. Kościół ma prawo do otaczania opieką duszpasterską ewangelików wyznania metodystycznego narodowości polskiej, przebywających czasowo lub na stałe za granicą, oraz współwyznawców z zagranicy, zamieszkujących lub przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 2

Osoby prawne Kościoła i ich organy

Art. 6. 1. Strukturę i organizację Kościoła określa Prawo Wewnętrzne.

2. Osobowość prawną posiadają:

- 1) Kościół jako całość;
- 2) parafie.

3. Organami osób prawnych wymienionych w ust. 2 są:

- 1) dla Kościoła jako całości – Rada Kościoła reprezentowana przez jej Prezydium;
- 2) dla parafii – rada parafialna reprezentowana przez pastora.

4. Zmiana nazwy grupy osób prawnych, o której mowa w ust. 2 pkt 2, może być dokonana przepisami wewnątrzkościelnymi. Zmiany te, na wniosek Rady Kościoła, ogłasza *Minister – Szef Urzędu Rady Ministrów*¹⁾ w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

Art. 7. Inne jednostki organizacyjne Kościoła mogą, na wniosek Rady Kościoła, uzyskać osobowość prawną w drodze rozporządzenia *Ministra – Szefa Urzędu Rady Ministrów*²⁾.

Art. 8. 1. Kościół samodzielnie tworzy, przekształca i znosi jednostki organizacyjne, w tym także posiadające osobowość prawną oraz jednostki działające w ich ramach.

¹⁾ Obecnie: minister właściwy do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych, na podstawie art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 25 i art. 30 pkt 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 743 i 984 oraz z 2014 r. poz. 496, 829, 915, 932 i 1533), która weszła w życie z dniem 1 kwietnia 1999 r.

²⁾ Obecnie: ministra właściwy do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych.

2. O faktach wymienionych w ust. 1, w odniesieniu do parafii, władza kościelna powiadamia niezwłocznie wojewodę właściwego ze względu na miejsce jej siedziby, zaś w odniesieniu do jednostek, które otrzymały osobowość prawną w drodze rozporządzenia wymienionego w art. 7, powiadamia *Ministra – Szefa Urzędu Rady Ministrów*³⁾.

3. Nowo utworzone parafie Kościoła nabywają osobowość prawną z chwilą pisemnego powiadomienia właściwego wojewody. Odpis powiadomienia, z umieszczonym na nim potwierdzeniem odbioru, jest dowodem uzyskania osobowości prawnej.

4. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 2 i 3, powinno zawierać nazwę i siedzibę kościelnej osoby prawnej, a w odniesieniu do parafii – także ich zasięg terytorialny.

5. O powołaniu i odwołaniu pastora władza kościelna powiadamia właściwego wojewodę, zaś o powołaniu i odwołaniu osoby sprawującej funkcję członka Prezydium Rady Kościoła oraz osoby sprawującej funkcję organu lub funkcję członka organu jednostek organizacyjnych, które uzyskały osobowość prawną w drodze rozporządzenia wymienionego w art. 7, powiadamia *Ministra – Szefa Urzędu Rady Ministrów*⁴⁾. Powiadomienie obejmuje imię i nazwisko, obywatelstwo oraz miejsce zamieszkania.

Art. 9. 1. Kościelne instytucje, zakłady i organizacje działają w ramach tych osób prawnych, które je powołały.

2. Szkoła Języka Angielskiego jest instytucją kościelną podlegającą Radzie Kościoła. Szkoła ta używa nazwy własnej „English Language College”.

Art. 10. Kościelna osoba prawna nie odpowiada za zobowiązania innej kościelnej osoby prawnej.

³⁾ Obecnie: ministra właściwy do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych.

⁴⁾ Obecnie: ministra właściwy do spraw wyznań religijnych oraz mniejszości narodowych i etnicznych.

Rozdział 3

Działalność Kościoła

Art. 11. 1. Organizowanie i sprawowanie kultu publicznego podlega wyłącznie władzy kościelnej.

2. Organizowanie imprez o charakterze religijnym na drogach publicznych wymaga uzgodnienia, w zakresie bezpieczeństwa ruchu drogowego, z właściwymi organami administracji rządowej lub samorządowej.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do konduktów pogrzebowych odbywających się stosownie do miejscowego zwyczaju.

4. Religijne uroczystości pogrzebowe i nabożeństwa żałobne mogą odbywać się na cmentarzach komunalnych przy zachowaniu obowiązujących przepisów porządkowych.

Art. 11a. 1. Małżeństwo zawarte w formie przewidzianej Prawem Wewnętrznym Kościoła wywołuje skutki cywilne, jeżeli odpowiada wymaganiom określonym w Kodeksie rodzinnym i opiekuńczym.

2. Osobę duchowną, przed którą składa się oświadczenia o zawarciu małżeństwa, określa Prawo Wewnętrzne Kościoła.

Art. 12. 1. Wierni Kościoła mają prawo do zwolnień od pracy i nauki na czas obejmujący następujące święta religijne niebędące dniami ustawowo wolnymi od pracy:

- 1) Wielki Piątek – Dzień Ukrzyżowania Chrystusa Pana;
- 2) Wniebowstąpienie Chrystusa Pana.

2. Zwolnienie od pracy lub nauki, w odniesieniu do świąt religijnych, o których mowa w ust. 1, następuje na zasadach określonych w powszechnie obowiązujących przepisach prawa.

Art. 13. 1. Kościół prowadzi konfesyjne nauczanie religii w szkołach publicznych na zasadach i w trybie przewidzianych w odrębnych przepisach.

2. (uchylony).

Art. 14. 1. Kościelne osoby prawne mają prawo zakładać i prowadzić szkoły oraz inne placówki oświatowo-wychowawcze i opiekuńczo-wychowawcze na

zasadach określonych w odrębnych przepisach. Mają one charakter ewangelicko-metodystyczny i podlegają władzy kościelnej.

2. Do nauczycieli, wychowawców i pracowników zatrudnionych w szkołach i innych placówkach oświatowo-wychowawczych i opiekuńczo-wychowawczych, a także seminariach teologicznych i instytutach misyjnych prowadzonych przez Kościół, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące uprawnień nauczycieli, wychowawców i pracowników zatrudnionych w szkołach i placówkach publicznych.

3. Uczącym się w szkołach wymienionych w ust. 1 i 2 przysługują świadczenia opieki zdrowotnej finansowane ze środków publicznych oraz ulgi w opłatach za przejazdy środkami publicznego transportu zbiorowego na równi z uczniami szkół publicznych.

Art. 15. 1. Kościół ma prawo do zakładania i prowadzenia seminariów teologicznych i instytutów misyjnych, w których kształci według własnego programu kandydatów na duchownych oraz osoby świeckie przygotowujące się do realizacji misji Kościoła.

2. Wyższe Seminarium Teologiczne imienia Jana Łaskiego w Warszawie jest wyższą szkołą teologiczną uprawnioną do nadawania absolwentom tytułu zawodowego licencjata teologii metodystycznej. Tytuł ten jest równoważny z tytułem zawodowym licencjata nadawanym przez państwowe szkoły wyższe.

Art. 16. 1. Kościół ma prawo do zakładania i prowadzenia szkół wyższych. Status prawny tych szkół, a także tryb i zakres uznawania przez Państwo stopni i tytułów nadawanych przez te szkoły regulują umowy między *Ministrem Edukacji Narodowej*⁵⁾ a Radą Kościoła.

2. Studentom szkół, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 15 ust. 2, przysługują świadczenia opieki zdrowotnej finansowane ze środków publicznych oraz ulgi w opłatach za przejazdy środkami publicznego transportu zbiorowego na równi ze studentami uczelni publicznych.

⁵⁾ Obecnie: minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, na podstawie art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 21 i art. 26 ust. 1 ustawy, o której mowa w odnośniku do ust. 4 w art. 6.

3. Osobom pozostającym w stosunku pracy w szkołach, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 15 ust. 2, przysługują na równi z odpowiednimi pracownikami uczelni publicznych świadczenia:

- 1) opieki zdrowotnej finansowane ze środków publicznych;
- 2) ubezpieczenia społecznego oraz
- 3) *zaopatrzenia emerytalnego pracowników i ich rodzin*⁶⁾.

Nauczycielom przysługują ponadto ulgi w opłatach za przejazdy środkami publicznego transportu zbiorowego na równi z nauczycielami akademickimi.

4. Poręcza się Kościołowi prawo do kształcenia kadr duchownych w Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie w zakresie teologii metodystycznej, w ramach samodzielnej jednostki naukowo-dydaktycznej utworzonej zgodnie z ustawą o szkolnictwie wyższym.

Art. 17. 1. Studenci teologii otrzymują na czas studiów odroczenie odbywania zasadniczej służby wojskowej, zaś w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny mogą być przeznaczeni, stosownie do potrzeb sił zbrojnych, do służby sanitarnej lub służby w obronie cywilnej.

2. Nie powołuje się absolwentów studiów, o których mowa w ust. 1, do odbywania przeszkolenia wojskowego w okresie przygotowań do ordynacji w ciągu dwóch lat od zakończenia studiów.

3. Ordynowani duchowni są przenoszeni do rezerwy i nie odbywają ćwiczeń wojskowych w czasie pokoju. W razie ogłoszenia mobilizacji oraz w czasie wojny mogą być oni powołani jedynie do pełnienia funkcji kapelanów wojskowych.

4. W razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny właściwe organy wojskowe, w porozumieniu ze zwierzchnikiem Kościoła, zapewnią pozostawienie do duszpasterskiej obsługi ludności niezbędnej liczby duchownych spośród tych, którzy podlegają mobilizacji.

Art. 18. 1. Żołnierzom pełniącym czynną służbę wojskową zapewnia się możliwość uczestniczenia – poza terenem jednostek wojskowych – w nabożeństwach i czynnościach religijnych w niedziele i w dni świąteczne Kościoła,

⁶⁾ Obecnie: emerytury i renty z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 192 i art. 195 pkt 5 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440, 1717 i 1734 oraz z 2014 r. poz. 496, 567, 683, 684 i 1682).

jeżeli w miejscowości stacjonowania jednostki wojskowej lub w jej pobliżu znajduje się miejsce kultu publicznego Kościoła i jeżeli nie koliduje to z ważnymi obowiązkami służbowymi.

2. Opiekę duszpasterską na terenie jednostek wojskowych dla żołnierzy, o których mowa w ust. 1, zapewniają duchowni Kościoła w terminach uzgodnionych z dowódcami jednostek.

3. Duchownych, o których mowa w ust. 2, wyznacza zwierzchnik Kościoła, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

Art. 19. 1. Dzieciom i młodzieży przebywającym w zakładach opiekuńczych i wychowawczych, w sanatoriach, prewentoriach i szpitalach zapewnia się prawo do udziału w nabożeństwach, uczestniczenia w nauczaniu kościelnym i wykonywania praktyk religijnych właściwych dla wyznania ewangelicko-metodystycznego.

2. Dzieciom i młodzieży korzystającym z zorganizowanych form wypoczynku wakacyjnego zapewnia się prawo uczestniczenia w nabożeństwach i wykonywania innych praktyk religijnych.

3. *Minister Edukacji Narodowej*⁷⁾ oraz *Minister Zdrowia i Opieki Społecznej*⁸⁾, w porozumieniu z Kościołem, określają, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady organizowania nauczania kościelnego, nabożeństw i wykonywania innych praktyk religijnych właściwych dla wyznania ewangelicko-metodystycznego dzieciom i młodzieży przebywającym w zakładach opiekuńczych i wychowawczych, w sanatoriach, prewentoriach i szpitalach oraz korzystającym z zorganizowanego wypoczynku.

Art. 20. 1. Prawo wykonywania praktyk religijnych i korzystania z opieki duszpasterskiej zapewnia się też osobom przebywającym w podmiotach leczniczych wykonujących działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej oraz domach pomocy społecznej, a także osobom tymczasowo

⁷⁾ Obecnie: minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, na podstawie art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 15 i art. 20 pkt 1 ustawy, o której mowa w odnośniku do ust. 4 w art. 6.

⁸⁾ Obecnie: minister właściwy do spraw zdrowia, na podstawie art. 4 ust. 1, art. 5 pkt 28 i art. 33 ust. 1 ustawy, o której mowa w odnośniku do ust. 4 w art. 6.

aresztowanym, skazanym oraz nieletnim przebywającym w okręgowych ośrodkach wychowawczych, zakładach poprawczych i schroniskach dla nieletnich.

2. Nabożeństwa dla osób, o których mowa w ust. 1, odbywają się w kaplicach lub innych pomieszczeniach udostępnianych na ten cel przez kierowników właściwych instytucji prowadzonych przez administrację rządową lub samorządową.

3. Do wyznaczania kapelanów w podmiotach, domach i zakładach prowadzonych przez administrację rządową lub samorządową, w celu zaspokajania potrzeb określonych w ust. 1, jest uprawniony zwierzchnik Kościoła.

Art. 21. 1. Kościół może tworzyć organizacje ewangelicko-metodystyczne w celu realizacji zadań wynikających z jego misji.

2. Organizacje ewangelicko-metodystyczne mają na celu w szczególności działalność na rzecz formacji religijnej, kultu publicznego, nauki ewangelicko-metodystycznej, działalność charytatywno-opiekuńczą oraz kształtowanie postaw religijno-etycznych dzieci i młodzieży.

3. Władze kościelne czuwają nad zgodnością działania organizacji z ich celami religijnymi i etycznymi.

4. Do organizacji ewangelicko-metodystycznych nie stosuje się prawa o stowarzyszeniach.

5. Organizacje ewangelicko-metodystyczne mogą uzyskiwać osobowość prawną w trybie określonym w art. 7.

Art. 22. 1. Kościół prowadzi, zgodnie ze swoją misją, działalność charytatywną i opiekuńczą, w tym także w zakresie opieki zdrowotnej.

2. Środki na realizację działalności, o której mowa w ust. 1, mogą pochodzić w szczególności z:

- 1) ofiar pieniężnych i w naturze oraz subwencji i dotacji;
- 2) spadków, zapisów i darowizn krajowych i zagranicznych;
- 3) dochodów z imprez i zbiorów publicznych;
- 4) odpłatności za usługi świadczone przez kościelne zakłady charytatywno-opiekuńcze, w tym z wykonywanej działalności leczniczej w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej;

5) innych dochodów kościelnych osób prawnych, w tym z ich działalności gospodarczej.

Art. 23. Grunty stanowiące własność Skarbu Państwa lub własność jednostek samorządu terytorialnego, przeznaczone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego na potrzeby Kościoła, na wniosek kościelnych osób prawnych mogą być im oddawane w wieczyste użytkowanie lub sprzedawane.

Art. 24. Nie pobiera się opłat za użytkowanie wieczyste gruntów oddanych na potrzeby zakładów charytatywno-opiekuńczych i punktów katechetycznych.

Art. 25. Parafie mają prawo posiadania, zarządzania oraz zakładania i poszerzania cmentarzy grzebalnych.

Art. 26. 1. Kościół ma prawo emitowania w publicznych środkach masowego przekazu nabożeństw oraz swoich programów religijno-moralnych, społecznych i kulturalnych.

2. Sposób realizacji uprawnień, o których mowa w ust. 1, określi porozumienie między Kościołem a właściwą jednostką publicznej radiofonii i telewizji.

Art. 27. Instytucje państwowe, samorządowe i kościelne współdziałają w ochronie, konserwacji, udostępnianiu i upowszechnianiu zabytków architektury kościelnej i sztuki sakralnej oraz ich dokumentacji, muzeów, archiwów i bibliotek będących własnością kościelną, a także dzieł kultury i sztuki o motywach religijnych, stanowiących ważną część dziedzictwa kultury.

Rozdział 4

Sprawy majątkowe

Art. 28. Kościołowi i jego osobom prawnym przysługuje prawo nabywania, posiadania i zbywania mienia ruchomego i nieruchomego, nabywania i zbywania innych praw oraz zarządzania i rozporządzania swoim majątkiem.

Art. 29. 1. Majątek i przychody kościelnych osób prawnych podlegają ogólnym przepisom podatkowym, z wyjątkami określonymi w ust. 2–5.

2. Kościelne osoby prawne są zwolnione od opodatkowania podatkiem od nieruchomości – nieruchomości lub ich części przeznaczonych na cele

niemieszkalne, z wyjątkiem części przeznaczonej na wykonywanie działalności gospodarczej.

3. Zwolnienie od opodatkowania podatkiem od nieruchomości obejmuje nieruchomości lub ich części przeznaczone na cele mieszkalne duchownych, jeżeli:

- 1) są one wpisane do rejestru zabytków;
- 2) służą jako internaty przy szkołach i seminariach teologicznych, domy duchownych-emerytów i wdów po nich albo
- 3) znajdują się w budynkach administracyjnych Rady Kościoła.

4. Nabywanie i zbywanie rzeczy i praw majątkowych przez kościelne osoby prawne w drodze czynności prawnych oraz spadkobrania, zapisu i zasiedzenia jest zwolnione od opłaty skarbowej, jeżeli ich przedmiotem są:

- 1) rzeczy i prawa nieprzeznaczone do działalności gospodarczej;
- 2) sprowadzane z zagranicy maszyny, urządzenia i materiały poligraficzne oraz papier.

5. Darowizny na kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą pochodzące od osób fizycznych są wyłączone z podstawy opodatkowania darczyńców podatkiem dochodowym, jeżeli kościelna osoba prawna przedstawi darczyńcy pokwitowanie odbioru oraz – w okresie dwóch lat od dnia przekazania darowizny – sprawozdanie o przeznaczeniu jej na tę działalność.

6. Nabywanie i zbywanie rzeczy oraz praw majątkowych, o których mowa w ust. 4, jest zwolnione od opłat sądowych, z wyłączeniem opłat kancelaryjnych.

Art. 30. Zwalnia się z należności celnych przywozowych towary przeznaczone na cele charytatywno-opiekuńcze i oświatowo-wychowawcze oraz towary o charakterze kulturalnym przeznaczone na cele kultu, przywożone dla kościelnych osób prawnych, w granicach i na warunkach określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz. Urz. UE L 324 z 10.12.2009, str. 23).

Art. 31. 1. Kościelne osoby prawne mają prawo do zbierania ofiar na cele religijne, kościelną działalność charytatywno-opiekuńczą, naukową, oświatową i wychowawczą oraz utrzymanie duchownych i diakonatu.

2. Zbiórki wymienione w ust. 1 nie wymagają zgłoszenia, jeżeli odbywają się w obrębie terenów kościelnych, kaplic oraz w miejscach i okolicznościach zwyczajowo przyjętych w danej okolicy i w sposób tradycyjnie ustalony.

Art. 32. 1. Do fundacji kościelnych stosuje się ogólnie obowiązujące przepisy o fundacjach, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Niezależnie od nadzoru państwowego, nadzór nad działalnością fundacji sprawuje kościelna osoba prawna będąca fundatorem lub wskazana w statucie fundacji.

3. Jeżeli statut fundacji nie stanowi inaczej, majątek pozostały po jej likwidacji przechodzi na Kościół jako całość.

Art. 33. W razie zniesienia kościelnej osoby prawnej jej majątek przechodzi na Kościół jako całość.

Art. 34. Niezależnie od ustawowego ubezpieczenia duchownych, kościelne osoby prawne mogą prowadzić wewnętrzną działalność ubezpieczeniową na rzecz duchownych, która w rozumieniu ustawy nie jest działalnością gospodarczą.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 35. 1. Nieruchomości lub ich części pozostające w dniu wejścia w życie ustawy we władaniu kościelnych osób prawnych stają się z mocy prawa ich własnością, jeżeli były własnością osób prawnych Biskupiego Kościoła Metodystycznego (Bischoefliche Methodistische Kirche), Społeczności Ewangelickiej (Evangelische Gemeinschaft) lub spółki akcyjnej pod firmą „Southern Trade S.A.” z siedzibą w Warszawie.

2. Stwierdzenie przejścia własności nieruchomości lub ich części, o których mowa w ust. 1, następuje w drodze decyzji wojewody.

3. Skarga do sądu administracyjnego z powodu niewydania decyzji, o której mowa w ust. 2, jest dopuszczalna po upływie 2 lat od dnia wszczęcia postępowania.

4. Przejście własności nieruchomości lub ich części na podstawie ust. 1 jest wolne od podatków i opłat związanych z tym przejściem, a wynikające z niego wpisy do ksiąg wieczystych i ich zakładanie są wolne od opłat.

5. Postępowanie sądowe lub administracyjne dotyczące nieruchomości, o których mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu, a sądy lub organy administracji przekazują ich akta właściwemu wojewodzie.

6. Organ, który wydał decyzję ostateczną określoną w ust. 2, zawiadamia o niej sąd lub organ administracji, który zawiesił postępowanie, zwracając akta sprawy. Sąd lub właściwy organ umorzy zawieszone postępowanie.

Art. 36. 1. Przywraca się Kościołowi jako całości własność zabudowanej nieruchomości położonej w Krakowie przy ul. Straszewskiego nr 20, oznaczonej jako działka ewidencyjna gruntu nr 11 o powierzchni 1211 m², w obrębie 145, objętej księgą wieczystą Kw nr 223, w stanie wolnym od obciążeń oraz roszczeń z tytułu wszelkich nakładów poniesionych przez jej dotychczasowych użytkowników.

2. Minister – Szef Urzędu Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe zasady i tryb regulacji, o której mowa w ust. 1.

3. Przepis art. 35 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 36a. 1. Na wniosek kościelnych osób prawnych wszczyna się postępowanie regulacyjne w przedmiocie nieodpłatnego przekazania na własność nieruchomości lub ich części, będących uprzednio własnością Episkopalnego Kościoła Metodystycznego (Bischöfliche Methodistische Kirche) i Społeczności Ewangelickiej (Evangelische Gemeinschaft), w celu przywrócenia w nich sprawowania kultu religijnego, działalności oświatowo-wychowawczej, charytatywno-opiekuńczej i opiekuńczo-wychowawczej.

2. Wnioski w sprawach, o których mowa w ust. 1, mogą być składane do dnia 31 grudnia 1998 r. na zasadach i w trybie określonych w dziale IIIa ustawy z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz. U. z 2005 r. Nr 231, poz. 1965, z późn. zm.⁹⁾).

Art. 37. 1. Na wniosek kościelnych osób prawnych wojewoda lub inny organ wykonujący w imieniu Skarbu Państwa prawa wynikające z własności nieruchomości albo organy jednostek samorządu terytorialnego w zakresie swoich

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 98, poz. 817, z 2010 r. Nr 106, poz. 673 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654.

właściwości – mogą nieodpłatnie przekazać Kościołowi lub jego osobom prawnym własność nieruchomości lub ich części:

- 1) jeżeli są one niezbędne do sprawowania kultu religijnego lub działalności kościelnych osób prawnych w zakresie charytatywno-opiekuńczym lub oświatowo-wychowawczym;
- 2) w celu utworzenia lub powiększenia gospodarstwa rolnego parafii działających na Ziemiach Zachodnich i Północnych o powierzchni do 15 ha użytków rolnych łącznie dla jednej parafii.

2. Przepis art. 35 ust. 4 stosuje się odpowiednio.

3. Wnioski, o których mowa w ust. 1, mogą być składane w terminie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 38. 1. Decyzje, o których mowa w art. 35 i 37, nie mogą naruszać praw nabytych przez osoby trzecie, w szczególności przez inne kościoły i związki wyznaniowe.

2. Majątek nieruchomy, przekazany na własność gminie w trybie ustawy z dnia 10 maja 1990 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 32, poz. 191, z późn. zm.¹⁰⁾), podlega postępowaniu, o którym mowa w art. 35.

Art. 39. Decyzje, o których mowa w art. 35 i 37, oraz przepisy art. 36 stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i ewidencji gruntów.

Art. 40. 1. Istniejące w dniu wejścia w życie ustawy kościelne osoby prawne pozostają osobami prawnymi w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Wykaz parafii Kościoła będących osobami prawnymi w dniu wejścia ustawy w życie stanowi załącznik do ustawy.

Art. 41. Traci moc dekret z dnia 16 października 1945 r. o stosunku Państwa do Kościoła Metodystycznego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 46, poz. 259).

¹⁰⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1990 r. Nr 43, poz. 253 i Nr 92 poz. 541, z 1991 r. Nr 34, poz. 151, z 1992 r. Nr 6, poz. 20, z 1993 r. Nr 40, poz. 180, z 1994 r. Nr 1, poz. 3 i Nr 65, poz. 285, z 1996 r. Nr 23, poz. 102 i Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 9, poz. 43, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 oraz z 2004 r. Nr 141, poz. 1492.

Art. 42. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia¹¹⁾.

¹¹⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 23 sierpnia 1995 r.

Załącznik

WYKAZ PARAFII KOŚCIOŁA EWANGELICKO-METODYSTYCZNEGO W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Parafia Bielsko-Biała

Parafia Bydgoszcz

Parafia Bytom

Parafia Chodzież

Parafia Dąbrówno

Parafia Elbląg

Parafia Ełk

Parafia Gdańsk-Wrzeszcz

Parafia Gierzwald

Parafia Gliwice

Parafia Grudziądz

Parafia Inowrocław

Parafia Katowice

Parafia Kielce

Parafia Koszalin

Parafia Kraków

Parafia Kroplewo

Parafia Kwidzyn

Parafia Lipowo

Parafia Łódź

Parafia Łukta

Parafia Międzyrzecz

Parafia Olsztynek

Parafia Ostróda

Parafia Pabianice

Parafia Piętki

Parafia Poznań

Parafia Przemyśl

Parafia Siemiany

Parafia Słonecznik

Parafia Słupsk

Parafia Smykowo

Parafia Stare Juchy

Parafia Szczecin

Parafia Ścinawka Średnia

Parafia Tarnów

Parafia Warszawa

Parafia Wrocław